

SZTANDAR BIBLIJNY — NASZYM JEDYNYM SZTANDAREM

„Podnieście chorągiew do narodów” — Izajasz 62:10;
Izajasz 8:20; Łukasz 11:28.

„Tedy wyszedł głos z stolicy, mówiący: Chwalcie Boga naszego wszyscy słudzy jego, i którzy się go boicie, i mali i wielcy. I słyszałem głos jako ludu wielkiego, i jako głos wielu wód, i jako głos mocnych gromów, mówiących: Halleluja! iż ujął Królestwo Pan Bóg wszechmogący” — Obj. 19:5,6.

„Dziękujemy tobie, Panie Boże wszechmogący, któryś jest, i któryś był, i który masz przyjść! żeś wziął moc swoją wielką, i ująłeś królestwo; I rozgniewały się narody, i przyszedł gniew twój i czas umarłych, aby byli sądzeni, i abys oddał zapłatę sługom twoim, prorokom i świętym, i bojącym się imienia twego, małym i wielkim, i abys wytracił tych, co psują ziemię” — Obj. 11:17,18.

„Bo tak mówi Pan zastępów: Oto Ja jeszcze raz, a to po małym czasie, poruszę niebem i ziemią, i morzem i suchą; Poruszę, mówię, wszystkie narody, i przyjdą do Pożądanego od wszystkich narodów; i napelnię ten dom chwałą, mówi Pan zastępów” — Agg. 2:7,8.

„Albowiem oto Ja tworzę niebios nowa, i ziemię nową, a nie będą wspomniane rzeczy pierwsze, ani wstąpią na serce” — Izaj. 65:17.

„Lecz nowych niebios i nowej ziemi według obietnicy jego oczekujemy, w których sprawiedliwość mieszka” — 2 Piotra 3:13.

„I zatrąbił Anioł siódmy, i stały się głosy wielkie na niebie mówiące: Królestwa świata stały się królestwami Pana naszego i Chrystusa jego, i królować będzie na wieki wieków” — Obj. 11:15.

SZTANDAR BIBLIJNY

i

Zwiastun Chrystusowego Królestwa

PL ISSN 1230-1086

MIESIĘCZNIK. Wydawany przez ŚWIECKI RUCH MISYJNY „EPIFANIA” w Nowym Dworze Mazowieckim. Redaktor: Bernard Hedman, Chester Springs, Pa. 19425, USA. Redaktor odpowiedzialny w Polsce: Piotr Woźnicki, ul. Zdobywców Kosmosu 17, 05-100 Nowy Dwór Maz.

7

OBRAZÓW TYSIĄCLETNIEGO KRÓLESTWA CHRYSTUSA I JEGO DZIEŁA

ROZDZIAŁY OBJAWIENIA 20-22 zawierają słowne obrazy prawdziwego Królestwa. Sposób patrzenia na ten sam temat na różne sposoby jest zasadą, która ma szczególne zastosowanie do tej księgi, ostatniej w Biblii. Nie uznawanie tego jest według nas jednym z powodów, dlaczego tak wielu badających tę księgę nie dostrzega w niej żadnego znaczenia.

Fragment Pisma Świętego, jaki rozważamy, często jest czytany tak, jak gdyby był *jednym* powiązaniem ze sobą opisem, a nie kilkoma *powtórzeniami*, które upiększają temat.

Z powodu niewłaściwego odróżniania, niektórzy uważają, że „wielki biały tron” będzie ustanowiony *po* Wieku Tysiąclecia i *po* zniszczeniu szatana; w wyniku tego nie wiedzą dlaczego umarli powstają w tym czasie lub w jaki sposób mogą mieć próbę *po* Wieku Tysiąclecia, i ogólnie są w wielkim zamieszaniu.

W tym numerze omówimy tylko cztery obrazy, a pozostałe w jednym z następnym.

W celu lepszego zilustrowania odrębności i harmonii każdego z tych obrazów przedstawiliśmy je w poniższej tabeli.

SIEDEM OBRAZÓW Obj. 20-22

Obraz	Temat główny	Mały Okres	Wieki Chwały
1. Obj. 20:1-3	Szatan związany na 1000 lat		
2. Obj. 20:4,5	Obalenie władz rządowych Odpoczynek i panowanie świętych		
3. Obj. 20:6-10	Błogosławione panowanie Chrystusa	Rozwiązanie szatana Próba ludzkości	Usunięcie zła na wieki
4. Obj. 20:11-15	Tron sprawiedliwości Próba do życia dla świata	Koniec próby świata	Doskonała ludzkość żyje w wiecznym szczęściu
5. Obj. 21:1-8	Święte miasto Oblubienica Bóg mieszka wśród ludzi Zniesienie klątwy	Zniszczenie złych	Wierni odziedziczają nowy świat
6. Obj. 21:19-27	Nowe Jeruzalem światłem narodów		
7. Obj. 22:1-3,17	Rzeka wody żywota		Śmierci już nie ma

Uwaga: Tabela ilustruje główny akcent każdego obrazu. Brak wpisu pod „Małym Okresem” lub „Wiekami Chwały” oznacza po prostu, że okres ten nie jest omawiany w danym obrazie.

1

SZATAN ZWIĄZANY. ZŁO ZAHAMOWANE. OBJ. 20:1-3

I widziałem Anioła zstępującego z nieba, mającego klucz od przepaści i łańcuch wielki w ręce swojej. I uchwycił smoka, węża onego starego, który jest diabeł i szatan, i związał go na tysiąc lat.

Pierwszy obraz pokazuje ograniczenie zła — a więc szatana, uosobienia złych zasad i praktyk w tym Wieku pokoju i błogosławieństwa. To oczywiście nam się wydaje słuszne, ponieważ porządek prawa sprawiedliwości oznacza ograniczenie dla niesprawiedliwości.

W zacytowanym wersecie widzimy anioła z kluczem do bezdennej „przepaści” oraz łańcuchem (greckie *abussos*, co dosłownie oznacza „dół bez głębi”, otchłań).

Klucz tego anioła przedstawia władzę, a łańcuch moc. Anioł jako *posłannik* Boga wskazuje nam, że Boska moc zostanie wprowadzona przez wyznaczonych przez Niego sług, którzy z Jego upoważnienia pokonają przeciwnika prawdy i prawości. W tym dziele wiązania z pewnością wystąpi wiele innych czynników, a jednym z najmocniejszych jest wzrost wiedzy. Mimo to, te wszystkie czynniki są razem pokazane w tym *jednym* posłanniku.

Wydaje się, iż ten obraz wskazuje na Jezusa Chrystusa i Jego Ciało, Kościół Pierworodnych jako na tego Jedyne, w którego rękę spoczywa władza wiązania zła i panowania nad nim: „Aby wiązali pętami królów ich, a szlachtę ich okowami żelaznymi; aby postąpili z nimi według prawa zapisanego. Tać jest sława wszystkich świętych jego” (Ps. 149:5-9). Język ten przypomina nam także o tym Jedynym, który oświadcza, iż ma te klucze (Obj. 1:18).

Zło będzie związane.

Obj. 11:16,17 pokazuje nam Jehowę ujmującego władzę. Czyni to w osobie swojego Syna, który jako Tysiącletni król będzie wykonywał wyroki Ojca. Uważamy, że sposób *przejmowania* przez naszego Pana Jego wielkiej władzy i wiązania zła różni się bardzo od ogólnych pojęć na ten temat. Prawda wiąże błąd, i na odwrót: te dwie rzeczy są sobie przeciwne. W obecnym wieku władzę sprawują moce ciemności i błędu, lecz pod panowaniem Chrystusa panować będzie światło i prawda.

Wierzmy, że ten nowy Władca już przyszedł. Tak jak wszystkie chwalebne i

duchowe rzeczy, On jest widziany tylko przez oko wiary oświecone Słowem Bożym (na życzenie prześlemy bezpłatną ulotkę „Drugi Advent Jezusa”).

Wiązanie trwa już od pewnego czasu. Zgodnie z Boską zasadą, „sąd zaczyna się od domu Bożego” (1 Piotra 4:17). Błędy i zło, czyli „diabeł w kościele”, muszą być związane, a prawda uwolniona najpierw pośród tych, którzy mienia się dziećmi światłości. Prawda — religijna i świecka — wyjdzie wtedy na zewnątrz do ogółu świata, obalając błędy w sprawiedliwości i demaskując złe rządy wśród ludzi światowych (dowodem na to obalenie apartheidu w Afryce Południowej). W ten sposób kościoły i świat będą błogosławione, chociaż doświadczenie to przez jakiś czas dla obu może wydawać się kłętą.

Narzędzia tej zmiany.

Liczne są narzędzia używane w tym dziele: niektóre z nich to piękne i wypolerowane narzędzia z laboratorium Pana; niektóre to moralni i prawi niewierzący, uczciwi w swej niewierze; a niektóre to przynoszący hańbę Bogu i buntowniczy niewierzący, wszyscy na swój sposób i najczęściej nieświadomie pomagają usuwać błędy i przygotowywać miejsce dla prawdy.

Także między narodami Bóg przez Chrystusa, który powrócił, sprawi, że gniew ludzki będzie Go chwalił. Zdziwiający wzrost ruchów zawodowych i społecznych, walczących przy końcu XIX i na początku XX wieku o prawa oraz późniejszy szybki wzrost swobód osobistych, szczególnie w krajach zachodnich, położył podwaliny pod upadek społecznego porządku tego świata.

2

OBALENIE WŁADZ RZĄDOWYCH. ODPOCZYNEK I PANOWANIE ŚWIĘTYCH. OBJ.20:4,5

I widziałem stolice, a usiedli na nich, i dany im jest sąd, i dusze poćcinanych dla świadectwa Jezusowego, i dla słowa Bożego, i którzy się nie kłaniali bestii ani obrazowi jej, i nie przyjęli piętna jej na czoło swoje i na rękę swoją; i ożyli i królowali z Chrystusem tysiąc lat. A insi z umarłych nie ożyli, aż się skończyło tysiąc lat. Toć jest pierwsze zmartwychwstanie.

Ten obraz pokazuje przeniesienie władzy od niegodnych do godnych. Werset 4 mówi: „I widziałem stolice, a usiedli na nich, i dany im jest sąd”. Wielkie narodowe władze, organizacje polityczne, in-

stytucje finansowe, nieprawne związki religijne — wszystkie one zajmowały w pewnym czasie stanowiska władzy („stolice”). Na ogół będą one potępione jako nie nadające się do sprawowania władzy: „i dany im [wydany na nich] jest sąd”.

„I widziałem ... dusze [*osoby*] pościny dla świadectwa Jezusowego i dla słowa Bożego”. Nie chodzi tu o literalne ścięcie, lecz zgodnie z innymi figurami o ścięcie symboliczne. Figura ta ilustruje samozaparcie się klasy Kościoła, rezygnację z własnej „głowy” — własnej woli — i przyjęcie woli Boga wyrażonej w Chrystusie. A zatem obraz ten pokazuje w jaki sposób powstaje ta klasa. Ta wierna grupa wstępuje obecnie na królewski tron ze swym Panem, żyje i panuje z Nim przez okres Tysiąclecia (E 17, s.417,418).

Pokrewna perspektywa.

Z innego punktu widzenia i w kontekście dnia dzisiejszego widzimy, że w chrześcijaństwie jest wiele tak zwanych *ciał*: metodyści, prezbiterianie, baptyści itd. Każde ciało *oczywiście* potrzebuje głowy, zwierzchności, od której pochodzi rząd i prawa. Często nazywane są one konferencjami lub synodami.

Przy obecnym spadku wartości chrześcijańskich w głównych denominacjach podejrzewamy, że ci, którzy „świadczą dla Jezusa” przez zajęcie stanowiska przeciwnego bezbożnym wierzeniom i praktykom kościołów (takim jak lekceważenie Pisma Świętego jako natchnionego przez Boga czy wyświęcanie praktykujących homoseksualistów) będą traktowani tak jak opisano — „ścięci” — odcięci od głów tych kościołów. To jest zgodne z werselem 4, który mówi, iż nie czcili oni *bestii* ani jej *obrazu*, i nie przyjęli jej *piętna*.

3

BŁOGOSŁAWIONE PANOWANIE CHRYSZTUSA. KONIEC ZŁA. OBJ. 20: 6-10

Błogosławiony i święty, który ma część w pierwszym zmartwychwstaniu; albowiem nad tymi wtóra śmierć mocy nie ma; ale będą kapłanami Bożymi i Chrystusowymi, i będą z nim królować tysiąc lat. A gdy się skończy tysiąc lat, będzie rozwiązany szatan z ciemnicy swojej. I wynijdzie, aby zwodził narody, które są na czterech węgłach ziemi, Goga i Magoga, aby je zgromadził do bitwy; których liczba jest jako piasek morski. I wstąpili na szerokość ziemi i otoczyli obóz świętych i miasto umiłowane. Ale zstąpił ogień od Boga z nieba i pożarł je. A diabeł, który je

zwodził wrzucony jest w jezioro ognia i siarki, gdzie jest ona bestia, i fałszywy prorok; I będą męczeni we dnie i w nocy, na wieki wieków.

Ten fragment pokazuje świętość i szczęśliwość panującego wówczas Kościoła. Następną myśl nasuwa fakt, iż oni będą kapłanami do *nauczania*, jak również królami do rządzenia. Nie tylko będą się zajmować wprowadzaniem w życie Boskich praw, lecz uczyć i pomagać ludzkości, tak aby umożliwić jej zachowanie posłuszeństwa.

W czasie panowania Chrystusa cały rodzaj ludzki zostanie doprowadzony do znajomości prawdy (1 Tym. 2:4). Ujmując to inaczej, prawdziwe Światło oświeci każdego człowieka, który kiedykolwiek się narodził (Ew. Jana 1:9). Wszyscy zostaną doprowadzeni do poznania Chrystusa i do uznania władzy Chrystusa Jehowy. Każde kolano się ugnie i każdy język wyzna Ojca przez Syna (Fil. 2:9-11). Każdy naród, jaki kiedykolwiek istniał, przyjdzie i będzie Go czcił (Ps. 22:28; Obj. 15:4). Wszyscy ludzie będą błogosławieni sposobnością osiągnięcia ludzkiej doskonałości i wynikającego z tego doskonałego szczęścia w życiu wiecznym.

Doskonałość zdobywana etapami.

Po pokonaniu wszelkiego zła to królestwo na ziemi zostanie przekazane Bogu. Apostoł Paweł mówi o Chrystusie: „Bo on musi królować, póki by nie położył wszystkich nieprzyjaciół pod nogi jego. A ostatni nieprzyjaciół, który będzie zniszczony, jest śmierć” (1 Kor. 15:25,26). Zniesienie *śmierci* i jej wszystkich wstępnych faz choroby i cierpienia będzie stopniowym procesem; dopiero wtedy Chrystus przekaze Królestwo Ojcu.

„Mały czas”

Rzeczą godną odnotowania jest tutaj to, że chociaż wszyscy poddani Tysiącletniego Królestwa otrzymają pełną sposobność uzyskania doskonałości, wieczne życie będzie im udzielone *dopiero po wypróbowaniu*. Dlatego szatan, ten starodawny kusiciel, będzie rozwiązany „na mały czas”, w celu wypróbowania wierności rodzaju ludzkiego. Ta ostatnia próba zdecyduje czy *posłuszeństwo* ludzi jest zakorzenione w sercu, czy być może jest jedynie służeniem samemu sobie.

Jak zło będzie związane ograniczeniami Tysiącletniej władzy, tak odpowiednio zło zostanie uwolnione przez dozwole nie na to, by złe czyny przez pewien czas pozostawały bez kary, dokładnie tak, jak dzieje się to w obecnym wieku (Ps. 50:16-21; Mal. 3:15-18).

Mając pełną wolność wybierania dobra lub zła, postępowanie każdej jednostki

objawi prawdziwe usposobienie serca. Spodziewamy się, że większość pozostanie wierna; w kontekście tamtej ery będą to święci. Wielu z tego liczego świata („jako piasku morskiego”) przyłączy się do buntu zła. Spadnie na nich kara „ognia” — sądu — i wszyscy oni zostaną wrzuceni do jeziora ognia i siarki. (Ogień reprezentuje sąd, ucisk, a siarka reprezentuje *unicestwienie*; żadne ludzkie życie nie jest odporne na płomień siarki, stąd moc tego symbolu jako przedstawiającego unicestwienie). W ten sposób objawione zostaną dwie klasy (w.7-10).

„Ogień”

Ucisk i sąd, w które będą wrzuceni diabeł i jego naśladowcy, są tego samego rodzaju, do których przy końcu Wieku Ewangelii zostali wrzuceni bestia i fałszywy prorok. Uznajemy je za *symbole* reprezentujące nie rzeczywiste *osoby*, lecz *systemy*. Dla zrozumienia tego ustępu istotne jest dostrzeżenie tej różnicy. Jest powiedziane, że te *systemy* „żywcm” (to znaczy w trakcie swego działania) są wrzucane do tego samego jeziora ognia, ucisku i zniszczenia. Wierzmy, iż ogień ten rozpoczął się od czasu ucisku, począwszy od 1914 roku, wraz z rozpoczęciem pierwszej wojny światowej, która, jak zgadza się historia, była wydarzeniem na stałe zmieniającym oblicze społeczeństwa, szczególnie na Zachodzie.

Diabeł i jego naśladowcy będą „męczenni” we dnie i w nocy na wieki wieków; bardziej poprawnie: „aż” nastaną doskonałe wieki. To „męczenie” ma znaczenie dogłębnej analizy i oceny przez świat postępujący w kierunku świętości i porównujący swe doświadczenia pod panowaniem grzechu z doświadczeniami pod panowaniem sprawiedliwości.

Obecnym przykładem tego jest ponowna ocena traktowania czarnej ludności w latach handlu niewolnikami. Bardziej współczujące umysły „męczą” lub *badają* te praktyki. Greckie słowo *basanizo* w wersecie 10 zawiera myśl „badania kamieniem probierczym”. Doskonałe, prawe umysły przez całą wieczność będą rozmyślać o swych doświadczeniach w poprzednich wiekach zła i identyfikować się z Boskim osądem.

TRON SPRAWIEDLIWOŚCI. PRÓBA DO ŻYCIA ŚWIATA. OBJ. 20:11-15

I widziałem stolicę wielką białą i siedzącego na niej, przed którego obliczem uciekła ziemia i niebo, a miejsce im nie

jest znalezione. I widziałem umarłych, wielkich i małych, stojących przed oblicznością Bożą, a księgi otworzone są; i druga księga także otworzona jest, to jest księga żywota; i sądzeni są umarli według tego, jako napisano w onych księgach, to jest według uczynków ich. I wydało morze umarłych, którzy w nim byli, także śmierć i piekło wydały umarłych, którzy w nich byli; i byli sądzeni każdy według uczynków swoich. A śmierć i piekło wrzucone są w jezioro ogniste. Tać jest wtóra śmierć. A jeśli się kto nie znalazł napisany w księgach żywota, wrzucony jest w jezioro ogniste.

Stolica, Królestwo Chrystusa, będzie czyste, czego symbolem jest tutaj *biel*, symbol pokoju i czystości. „Laska sprawiedliwości jest laska królestwa twego” (Żyd. 1:8).

Siedzący na tronie to Chrystus, przede wszystkim Jezus, „głowa”, lecz także zwycięzcy, „ciało”, którzy siedzą wraz z Nim i dzielą Jego chwałę i moc (Obj. 3:20,21)

Przypominamy tutaj definicje symboli: „ziemi”, „nieba” i „morza”: *niebo* — władza duchowa; *ziemia* — zorganizowane społeczeństwo; *morze* — niespokojne masy bez (religijnych) ograniczeń.

Przed lub w obecności Chrystusa na stolicy muszą „uciec” wszystkie formy zła, ucisku i niesprawiedliwości, gdyż nie może być dla nich żadnego miejsca.

„Ziemia” ucieka

Obecny porządek społeczny, z jego korupcją i ogromną nierównością, przeminie, nigdzie nie znajdzie miejsca, gdy na ziemi zostanie ustanowiony tron *Sprawiedliwości*; a jego miejsce zajmie nowa ziemia (społeczeństwo). Wtedy rządzić będą zasady wiary w Chrystusa, miłości do Boga i posłuszeństwa nowemu porządkowi.

Ta zmiana społeczeństwa zacznie się dopiero wtedy, gdy Bóg przez Chrystusa ujmie Swą wielką moc i rozpocznie panowanie, a obecny porządek rzeczy zostanie wcześniej obalony w czasie ucisku, jaki obecnie ciąży nad światem.

Pokrewne temu prorocstwo można znaleźć u Iz. 40:4: „Kaźda dolina niech podniesiona będzie, a kaźda góra i pagórek niech poniżony będzie; co jest krzywego, niech się wyprostuje, a miejsca nierówne niech będą równiną”. Rozumiemy, że jest to jeszcze jeden sposób pokazania, iż społeczeństwo będzie *zrekonstruowane* i że zapanuje równość, ponieważ obecne nierówności zostaną wyrównane.

„Niebo” ucieka

Przeminąć ma nie tylko obecne społeczeństwo, lecz także teraźniejsze „niebio-

sa”, władze duchowej kontroli. Słowo Boże stwierdza, że szatan jest „książęciem, który ma władzę na powietrzu”, który „teraz jest skuteczny w synach niedowiarstwa” (Efez. 2:2). Nazwany jest „książęciem świata tego” (Ew. Jana 14:30). Będzie całkowicie związany (Mar. 3:24-27). W wyniku tego ustanie jego kontrola, czyli duchowa władza, sprawowana obecnie na korzyść czynienia zła.

Powróćmy do Obj. 20: „I widziałem umarłych, wielkich i małych, stojących przed oblicznością Bożą, a księgi otworzone są; i druga księga także otworzona jest, to jest księga żywota; i sądzeni są umarli według tego jako napisano w onych księgach, to jest według uczynków ich” (w.12).

Nie jest prawdopodobne, by miało to oznaczać zebranie ludzkości w rzędach i w szeregach przed literalną ławą sędziowską. W czasie okresu Tysiąclecia rodzaj ludzki będzie żył pod badawczym okiem współczującego Sędziego. Podobna figura to obraz owiec i kozłów z Ew. Mateusza 25:31-46.

Krino

Greckie słowo oddane tutaj „sądzeni” pochodzi od *krino* i ma znaczenie *doświadczony, wypróbowany*. Potwierdza to używanie tego słowa przez św. Pawła. Cytujemy tutaj 1 Kor. 6:1,2, gdzie trzykrotnie używa on tego samego słowa (*krino*). Poprawne oddanie podane jest kursywą:

„Śmie kto z was, mając sprawę z drugim, *sądzić się* przed niesprawiedliwymi, a nie przed świętymi? Aż nie wiecie, iż święci *będą sądzili* świat? A jeśli świat od was *będzie sądzony*, czyście niegodni abyście sądy mniejsze odprawiali?”

Apostoł Paweł odnosi się tutaj do *przyszłej* próby świata, kiedy zwycięzcy *obecnej* próby będą jego sędziami: sędziami, którzy podobnie jak ich Głowa, Jezus, nie tylko będą w stanie pomagać światu jako królowie, lecz także mu współczuć, ponieważ sami byli wcześniej kuszeni.

Umarli obejmują cały ród Adamowy, który w Wieku Ewangelii nie uniknie potępienia jakie ciąży nad światem — śmierć — przez stanie się uczestnikami duchowego życia przez Jezusa. „Przez jednego [Adama] upadek na wszystkich ludzi przyszła wina ku *potępieniu*”, lecz „*teraz* żadnego potępienia nie ma tym, którzy są w Chrystusie Jezusie”, ponieważ prawo życia w Chrystusie uwolniło takich od potępienia śmierci (Rzym. 5:18; 8:1,2)

Ludzkość uniknie śmierci

Jak w obecnym wieku niewielka liczba ludzkości unika potępienia śmierci przez uzyskanie duchowego życia ofiarowanego

na pewnych warunkach (2 Piotra 1:4), tak rozumiemy, że świat ludzkości będzie miał przywilej uniknięcia potępienia śmierci przez posłuszeństwo prawom zbliżającego się Królestwa na ziemi. Ich prawo do tej oferty wiecznego życia jest wynikiem dostarczenia przez Jezusa okupu za nich.

Otworzone księgi, według których oni będą sądzeni, rozumiemy jako księgi Biblii. Wybrany Kościół był sądzony według tych samych ksiąg. Zgadza się to także z oświadczeniem Jezusa, że Jego słowa „będą sądzić w ostateczny dzień” — dzień Tysiąclecia z Jana 12:48.

Słowa Jezusa nie będą już ukryte w przypowieściach i niejasnych wypowiedziach; rzeczy skryte zostaną wówczas odsłonięte. „Księgi” będą otworzone, a znajomość Pana napelni całą ziemię. Ponieważ Bóg „chce, aby wszyscy ludzie byli zbawieni i ku znajomości prawdy przyszli” (1 Tym. 2:4; Jer. 31:31-34).

Obj. 20:13 mówi, że „wydało morze umarłych, którzy w nim byli”. Anarchistyczne masy ludzkości zostaną wówczas wyprowadzone ze stanu śmierci i poddane ograniczeniom białego Tronu. W wyniku tego, kiedy wszyscy zostaną ograniczeni, „nie będzie już morza” Ps. 46:1-4; Juda 13). „Śmierć i piekło wydały umarłych, którzy w nich byli; i byli sądzeni każdy według uczynków swoich”.

Sąd ten dotyczy całego świata. W ten sposób całe wzdychające stworzenie może być uwolnione z niewoli skażenia do chwalebnej wolności synów Bożych (Rzym. 8:19-22).

Została otwarta „księgę żywota”. To wskazuje, że jak jest księga, rejestr życia, w której zapisywane są imiona wszystkich zwycięzców Wieku Ewangelii, godnych Boskiego życia, tak będzie księga, rejestr, w następnym wieku dla tych godnych doskonałego życia na ludzkim poziomie.

Sąd świata różny od sądu Kościoła

Pewną różnicą między sądem świata a sądem klasy wiary Wieku Ewangelii jest to, że chociaż od ludzkości wymagane będzie posiadanie wiary, to jednak postęp w kierunku doskonałości będzie zależał od *uczynków* — będą „sądzeni według uczynków swoich”. W obecnym wieku doskonałe uczynki są oczywiście niemożliwe; wiara rządzi próbą chrześcijanina. Teraz nasze uczynki mogą być wykonywane według naszych najlepszych zdolności; to znaczy, że zawsze brak im doskonałości.

Do końca owego wieku próby proces umierania, stan śmierci i wszyscy niezapisani w księdze żywota zostaną zniszczeni, co symbolicznie jest opisane jako wrzuce-

nie ich do jeziora ognia („śmierci” i „piekła”). To nastąpi w czasie Małego Okresu wspomnianego wcześniej w tym artykule. Umierający w tym czasie nie będą już umierać pod potępieniem Adamowym, lecz za swe *własne* grzechy (Ezech. 18:1-4,19-32). „Wtóra śmierć” to śmierć wskutek egzekucji wykonanej przez Boga na niepoprawnie złych z rodzaju ludzkiego, no i oczywiście na szatanie, który nie będzie żył po Małym Okresie.

**ŚWIĘTE MIASTO.
OBLUBIENICA.
BÓG MIESZKA MIĘDZY LUDŹMI.
KŁĄTWA ZNIESIONA
OBJ. 21:1-8**

Potemem widział niebo nowe i ziemię nową; albowiem pierwsze niebo i pierwsza ziemia przeminęła, a morza już więcej nie było. A ja Jan widziałem ono święte miasto, Jeruzalem nowe, zstępujące z nieba od Boga zgotowane, jako oblubienicę ubraną mężowi swemu. I słyszałem głos wielki z nieba mówiący: Oto przybytek Boży z ludźmi, i będzie mieszkał z nimi; a oni będą ludem jego, a sam Bóg będzie z nimi, będą Bogiem ich. I otrze Bóg wszelką łzę z oczów ich; a śmierci więcej nie będzie ani smutku, ani krzyku, ani boleści nie będzie; albowiem pierwsze rzeczy przeminęły. I rzekł ten, który siedział na stolicy: Oto wszystko nowe czynię. I rzekł mi: Napisz, bo te słowa są wierne i prawdziwe. I rzekł mi: Stało się. Jam jest Alfa i Omega, początek i koniec. Ja pragnącemu dam darmo ze źródła wody żywej. Kto zwycięży, odziedziczy wszystko, i będę mu Bogiem, a on mi będzie synem. Lecz bojaźliwym i niewiernym i obmierzłym, i mężobójcom, i wszetecznikom, i czarownikom, i bałwochwalcom, i wszystkim kłamcom część ich dana będzie w jeziorze gorejącym ogniem i siarką: Tać jest wtóra śmierć.

Tutaj ukazuje się chwalebna strona owego Wieku Tysiąclecia. Do tego czasu zupełnie przeminą poprzednie niebiosa i ziemia, a rozpoczną się nowe niebiosa i ziemia. Nowe Jeruzalem zstępujące od Boga na ziemię, które później ma być miejscem przebywania Boga, to piękna reprezentacja Kościoła jako królestwa, lub rządu, na ziemi.

Falszywy system, kościół — nazywany jest w Piśmie Świętym „antychrystem” — usiłował w ciągu Wieku Ewangelii rządzić

narodami ziemi na wzór prawdziwych rządów, jakie mają nadejść. Prawdziwy Kościół, złączony ze swą głową, Chrystusem, posiadzie to prawdziwe królestwo ziemi.

Rządy antychrysta są w Piśmie Świętym nazywane owym wielkim „miastem”, jakie panuje nad królami ziemi. Mówi się o nim także jako o „Babilonie” (Obj. 18); nazwa „Babilon” oznacza *zamieszanie*. Prawdziwy Kościół, Chrystus, na odwrót: będzie silnym miastem zwanym Syjonem i Nowym Jeruzalem. Bóg będzie „w pośrodku jego, nie będzie poruszone” czyli usunięte (Ps. 46:5,6).

Bóg zamieszka z ludzkością

Jako miejsce mieszkania Boga, to Święte Miasto będzie miejscem, z którego On będzie błogosławić cały świat; gdy ofiara Jezusowa usunie grzech Adamowy, właściwe będzie zaangażowanie się Boskiej mocy w podnoszenie i błogosławienie wszystkich. Taka jest Jego obietnica (Dz.Ap. 3:20,21).

O tak, Sam Bóg otrze wszystkie łzy z ich oczu. Taki był Jego plan od samego początku: Bóg tak umiłował świat, że zesłał Jezusa; tak więc z Niego i przez Niego oraz dla Niego są wszystkie rzeczy (Jan 3:16,17; 2 Kor. 5:18,19).

Nie tylko minione zarysy Jego planu pokazują, że Bóg był w Chrystusie, jedynając świat ze Sobą, gdy Jezus Swoją śmiercią zapłacił okup wymagany przez własną Boską sprawiedliwość, lecz teraz dowiadujemy się, że dzieło Tysiąclecia jest także Jego. To Jehowa otrze wszystkie łzy. Tak jak w dawnych wiekach, będzie używał środków i pośrednictwa, w tym wypadku Chrystusa Jezusa oraz Jego Oblubienicy, by wykonać swoje dzieło.

Łzy będą trwać tak długo, jak długo będzie istnieć ich przyczyna — niedoskonałość, ból i śmierć. I tak jak zauważyliśmy, zostaną one całkowicie usunięte dopiero przy końcu okresu Królestwa. Dopiero wtedy, zgodnie z prawdą, będzie można powiedzieć, że „śmierci więcej nie będzie, ani smutku, ani krzyku, ani boleści nie będzie; albowiem pierwsze rzeczy przeminęły” (w.4). Te połączone formy zła są częścią kłątwy Adamowej, wynikiem grzechu, a ponieważ wszystko zostało odkupione przez Tego, który stał się *przekleństwem* dla całej ludzkości, właściwe jest, by w odpowiednim czasie wszyscy dostąpili tych błogosławieństw, a kłątwa na zawsze usunięta.

„Oto wszystko nowe czynię”

„I rzekł ten, który siedział na stolicy: Oto wszystko nowe czynię”. O tak, dla tej przyczyny Chrystus oddał swoje ludzkie

życie jako cenę wykupienia człowieka z grzechu. Odkupiwszy w ten sposób człowieka w jego niskim stanie, Chrystus powstał z martwych, by zastosować korzyści tego odkupienia i błogosławić rodzaj ludzki pełną sposobnością odzyskania utraconego stanu — obrazu swego Stwórcy. „Napisz”, mówi Jezus, „bo te słowa są wierne i prawdziwe” (w.5).

On jest Alfą i Omega — grecki odpowiednik „A do Z” — początkiem i końcem wielkiego zbawienia ludzkości. Tak jak powiedział, wszystkim spragnionym udzieli wody żywota darmo: wszyscy chętni mogą przyjść i pić życiodajną prawdę i dochodzić do harmonii z Boską wolą.

Wtóra śmierć, śmiercią ostateczną

Tak jak było z Kościołem w Wieku Ewangelii. Ci, którzy wówczas okaza się

godni wiecznego życia, zostaną nazwani zwycięzcami i odziedziczą duchowe rzeźby, chociaż ich poziom istnienia na zawsze pozostanie ludzki. Ci, którzy wtedy nie wyrzekną się uczynków ciemności, będą mieli swą część w jeziorze ognia i siarki — będą przeznaczeni na *wtórą* śmierć. Ta śmierć nie będzie śmiercią Adamową (pierwszą śmiercią), lecz śmiercią za ich własne świadome i możliwe do uniknięcia grzechy. Ta śmierć jest wieczna — nie daje żadnej nadziei zmartwychwstania.

Wówczas, po wymazaniu grzechu i wymarciu wszystkich grzeszników, wszystkie rzeczy na niebie i na ziemi będą występować chwały i podziękowania temu wiecznemu Królowi, nieśmiertelnemu, niewidzialnemu, jedynemu mądrymu Bogu.

(cdn.)

CIEKAWOSTKI

Na początku marca 1997 roku, naukowcy w Edynburgu, w Szkocji, ogłosili, że po wielu próbach wyprodukowali sklonowaną owcę pod nazwą „Dolly”.

DNA (skrót dla kwasów dezoksyrybonukleinowych) z dorosłej owcy zostało wszczepione do rozrodczego jaja pobranego od innej owcy. Jądro tego jaja zostało usunięte. Przy pomocy skomplikowanej techniki jajo zostało zmuszone do rozpoczęcia swego rozrodczego cyklu; wtedy pozwolono mu na naturalny rozwój w łonie trzeciej owcy.

Zwierzę, które się urodziło, było genetyczną kopią pierwszego. W rezultacie ta starsza klonowana owca ma obecnie młodszego, lecz *identycznego* bliźniaka. Znaczenie tego osiągnięcia tkwi w fakcie, że klonowane komórki pochodzą z *nieembryonalnej* tkanki.

Na podstawie wieku owcy, z której usunięto DNA, nie wiadomo jak długo „Dolly” będzie żyła.

Terapia genowa: obietnica czy groźba?

Technologia genetyczna, szczególnie to, co znane jest jako „terapia genowa”, zawiera wiele obietnic. Naukowcom udało się zidentyfikować wadliwe geny, które powodują niektóre z najgorszych schorzeń ludzkości, tak więc postęp w tej dziedzinie nie jest pozbawiony korzyści.

Chociaż jednak klonowanie i pokrewne techniki mają ważne znaczenie dla badań istoty choroby, dostrzegane są one także jako budzące niepokojące pytania.

Niepokój wzrósł po podobnym obwieszczeniu, w kilka dni po wieściach o „Dolly”, że amerykańscy badacze wyproduko-

wali klony z małp. W związanym z tym dziwnym dalszym ciągiem pewien naukowiec w Kalifornii ogłosił, że wyprodukował „śpiewającego kurczaka” przez wszczepienie do jego mózgu genów śpiewającego ptaka!

Wydaje się, że wzrastają zdolności człowieka, podobne do Boskich. Teraz, kiedy pozwolono mu podlubać przy „tkance życia” będzie jeszcze bardziej przekonany o ewolucyjnej historii ludzkości. Stwierdzono, że gdy zostanie sklonowany szympan, będzie też można sklonować samego człowieka; biologowie twierdzą, że szympan w 99 procentach ma podobną strukturę genetyczną jak człowiek.

W wielu krajach powstają ruchy zmierzające do zakazu lub ograniczenia eksperymentów z klonowaniem. W miarę jak pędzi postęp wiedzy naukowej coraz wyraźniejszym staje się to, że ustawy rządzące społeczeństwem są niewystarczające.

* * *

Człowiek a maszyna

Większość wysiłków badań naukowych, czy to w biologii, astronomii, fizyce czy jakiegokolwiek innej dziedzinie zasadza się na wierze w ewolucję.

Niedawna porażka w serii sześciu meczów szachowych szachowego mistrza, Gary Kasparowa, z komputerem IBM jest dostrzegana przez niektórych jako dowód intelektualnej wyższości maszyny nad ludzkim mózgiem. Jest to prawdopodobnie nieuzasadniony wniosek. Jak zauważył jeden z obserwatorów: „Być może przegraliśmy tę rundę. Jaki jest nasz następny ruch?”

BS'97,41-47.